

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 1

Ročník VII.

Leden 2001

Moto: Teprve když nejen přátelsky smýšlíme a mluvíme, ale jdeme, obětujeme čas, peníze a námahu, tehdy v podstatě přestáváme mít na mysli sami sebe.

A. Köberle

Síla médií, ať už přímá či nepřímá, je skutečnou silou, která v nás pracuje, která pozměňuje naše chování, naše chutě a pravděpodobně i naše myšlenky. Jako všechny autority nemůže být používána náhodně.

Jinak se síla médií stane svévolnou a nezodpovědnou.

Moc dává lidem z médií zodpovědnost srovnatelnou s náboženskou či politickou zodpovědností.

Svým vlastním způsobem přispívají k vytváření a udržování lidského společenství. Prospěch tohoto společenství by měl být jejich prvním zájmem.

Jeho Svatost dalajlama: Meditace pro každý den

S nadějí do nového tisíciletí

Citlivému a vnímavému člověku se může zdát, že v současném světě ani nemůže mít mnoho důvodů k radosti. Denně je při pohledu na špatnosti a utrpení ve světě konfrontován s vlastním pocitem jakési nekonečné bezmoci, z níž je tak blízko k malomyslnosti. „Mohu já se vůbec radovat, když někde blízko mne trpí člověk, stává se křivda a děje se bezpráví?“

Stejně tak citlivý a vnímavý člověk chápe, že lékem na tuto bezmoc není prostě jen ignorovat všechno negativní a namísto toho svůj zájem upřít jen na vše hezké, pozitivní a radostné.

V takové chvíli bezradnosti musíme tento lék hledat u kořenů naší křesťanské víry. Ano, Kristova slova jsou nám tím posilujícím lékem, který nám dodává energii a odhodlání do dalšího života. Znovu si je tedy v tyto dny připomeňme a vstupme s nimi s důvěrou a odvahou do nového tisíciletí :

„Pokoř svůj vám zanechávám, pokoj svůj vám dávám. Nermuť se vaše srdce a nestrachuj se...“ a dále: „Přáteli jsem vás nazval, neboť jsem vám oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste mne vyvolili, nýbrž já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vám, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby zůstával: a aby vám dal Otec o cokoliv ho ve jménu mém poprosíte. To vám přikazuji, abyste se navzájem milovali.“ (Jan 14,27 a15,15)

H. Outratová

List z deníku

Spala jsem tu noc neklidně - čekala nás všechny mimořádná událost. V sobotu 16. prosince v jedenáct hodin v kostele Panny Marie Sněžné měl přijmout z rukou otce biskupa Jiřího Paďoura OFMCap jáhenské svěcení Bartoloměj Pavel Černý OFM.

Přišla jsem v půl jedenácté a hned u dveří jsem poznala, že se děje cosi neobvyklého. Bylo slyšet modlitbu růžence, ale zněla nějak jinak, jinými hlasy, a růžencová tajemství byla trochu pozměněna, či spíše zbožně doplněna. Modlili se totiž věřící z Moravy, z farnosti bratra Bartoloměje.

Po chvíli neklidu a posledních příprav v kněžišti vcházel do chrámu za zvuku zvonů slavnostní průvod, který přiváděl otce biskupa a bratra Bartoloměje. Provázeli je bratři františkáni nejen z našeho pražského kláštera, ale i bratři z Brna a z Plzně (byli mezi nimi i ti, se kterými jsme se v létě loučili, na které budeme vždycky rádi vděčně vzpomínat). Byl to radostný a zároveň i nesmírně jímavý pohled na všechny shromážděné kolem oltáře – takto pospolu jsem je ještě doposud nikdy neviděla. Byla

zde samozřejmě i rodina br. Bartoloměje: matka, tři sourozenci – jen otec již přijít nemohl.

Obřad svěcení vyvolal slavnostní atmosféru a promluva otce biskupa otevřela všem srdce - nejen nám ženám se už zarosily oči. Následovaly sliby, žehnání, z kůru zazněly litanie – při pohledu na bratra Bartoloměje, pokorně ležícího před oltářem, už nebylo možné slzy zadržet. Slavnostní bohoslužba uklidňovala, ale dojetí neustupovalo. Naše pohledy k oltáři však vyjadřovaly pevnou víru, že Pán povolal právě ty, kteří povedou nás a naše děti „...cestou spravedlnosti pro jméno své“. Svým laskavým, vpravdě dobrým vztahem k nám všem – k malým, mladým, dospělým i seniorům - má tento mladý jáhen k službě Bohu ty nejlepší předpoklady.

Po bohoslužbě jsme všichni chtěli blahopřát. Nejprve bratři františkáni, pan farář z farnosti rodičů, krásný pár mladých lidí v krojích a nakonec dlouhá řada nás – bratří a sester v Kristu z Prahy a Moravy.

Na nádvoří jsme dostali sladké kousky cukroví a byli pozváni na oběd. V prostorách velkého i malého refektáře i klubu seniorů zavládlo pak už jen radostné veselí, jako předzvěst očekávaného vrcholu Adventu.

Rozcházelí jsme se jako jedna velká farní rodina od Panny Marie Sněžné, a snad nepřeháním, když řeknu, že jsme odcházeli prozářeni láskou a nadějí.

Přejeme Ti, bratře Bartoloměji, aby milost Boží a čistota srdce Ti dávaly sílu a vedly Tě k dalšímu svěcení - nyní už kněžskému, rádi Tě zase doprovodíme.

L.V. z farnosti PMS v

Praze

Z FARNOSTI

Zpívání - sejdem se opět v pondělí 15. ledna 2001 v 19:19 hod. ve farním klubu. Začneme nové tisíciletí s radostí a upřímností. Písnička je vhodný prostředek. Těšíme se. *Zdeněk Řeřicha*

Sněmovní kroužek se koná v úterý 16. ledna v 17:00 ve farním klubu. Martin Vaňáč se zúčastnil 9. 12. 2000 setkání animátorů. Obdržel již nové podklady pro sněmovní kroužky pro rok 2001. Začneme 1. kapitolou: Duchovní situace společnosti. Přečtete si prosím GS 23-32, 40-45, KKC 1877-1927, Aleš Opatrný - Pastorační situace u nás, Karmel. nakl., 1996, kap. Pastorační v blízké budoucnosti, str. 73-81. Potřebné materiály dostanete na faře nebo na

webové stránce Katolické církve <http://cbk.cirkev.cz> v adresáři Plenární sněm.

L. Jirsová

Ekumenická bohoslužba bude v úterý 23. 1. 2001 v 18:00 u P. Marie Sněžné. Po ní bude následovat cca v 19:00 v klubu beseda o ekumenismu s představiteli církvi.

Příprava voleb do Farní rady

Časový harmonogram voleb a doprovodných akcí je následující: Neděle 10. prosince 2000 byla posledním termínem pro podání návrhů na kandidáty do FR.

V průběhu prosince 2000 a ledna 2001 volební komise zjistí, zda navržené osoby se svoji kandidaturou souhlasí a požádá je o stručný text, ve kterém se kandidáti představí a uvedou činnosti, jimž by se v rámci farnosti chtěli věnovat (s nadsázkou můžeme říci jakýsi volební program).

- **V průběhu ledna 2001 farář oznámí jmenované a delegované členy FR**, kteří tak budou vyřazeni ze seznamu volitelných kandidátů.
- **V neděli 28. ledna v 15:00 hod. v klubu se bude konat setkání farnosti.** Bude prostor pro setkání s kandidáty do FR na další dvouleté období a také seznámení se s prací dosavadní FR. Všichni, koho zajímá život ve farnosti a chce přispět třeba jen svým zájmem, je srdečně zván. Ježíš nás přece vyzývá, abychom pracovali pro druhé, sloužili tak Ježíši ve svých bratrech. A opět máme příležitost udělat něco navíc kromě zaběhaných pravidelných denních povinností. Využijme ji.
- Zároveň budou stejně jako před dvěma lety instalovány v kostele panely se stručnou informací o jednotlivých kandidátech a o jmenovaných nebo delegovaných členech FR.
- **Neděle 4. února 2001 – předvolební dopoledne**, bude k dispozici únorové číslo Sněžanky se zvláštní přílohou o kandidátech FR.
- **Neděle 11. února 2001** - budou probíhat volby, vždy po mši svaté.

Martin Vaňáč (mvanac@hotmail.com)

CHARITA

Výzva Arcidiecézní charity Praha

Tříkrálová sbírka 5., 6.-7. 1. 2001

Smysl sbírky je vyjádřen mottem: „**POMOZME LIDEM V NOUZI**“

Sbírka samotná bude prováděna dvojím způsobem:

- Do domácností budou doručovány složenky spolu s informací o Tříkrálové sbírce. Lidé budou mít možnost zaslat svůj příspěvek poštou.
- Druhý způsob je vybírání finančních prostředků skupinkami koledníků do zapečetěných kasiček.

Sbírka ve farnosti P. Marie Sněžné se bude konat v kapli P. Marie Pasovské, na nádvoří před kostelem a v blízkém okolí.

Sbírka pro Ukrajinu

Ve dnech 10. a 11. 11. 2000 proběhla obvyklá sbírka humanitární pomoci pro Ukrajinu, a to na dvou místech: v kapli sv. Jana Nepomuckého při kostele Panny Marie Sněžné a na nákladovém nádraží Praha - Vršovice. Díky velké pomoci vás všech se podařilo opět nasbírat téměř celé dva vagóny, které jsme poslali ještě na doložení do Diakonie Úpice. Odtud (pečlivě zaplombované) putovaly na překladové nádraží Čierna nad Tisou/Čop, kde si je osobně převzala vedoucí humanitární organizace Živá rodina z Bučače, paní Jevgenija Losová, kterou mnozí z vás znáte osobně z jejich návštěv Prahy.

Paní Losová již telefonovala, že vagóny převzala v pořádku a neporušené, dohlédla na jejich překládku a nyní jsou již přímo v Bučači. Zde na ně čeká mnoho potřebných, zvláště osamělí staří lidé a rodiny s více dětmi nejen z městečka Bučače, ale i z vesnic z celého širého okolí. Protože tam letos v létě měli velké záplavy, kde mnoho vesnic utrpělo citelné škody, je naše pomoc zvláště vítaná a potřebná. Při sbírce se vybíraly rovněž finanční prostředky, potřebné na zaslání. Vybralo se celkem 60.498,30 Kč, z toho při sbírce v kapli a na nádraží za oba dny částka 34 719,60 Kč a při nedělní sbírce na každé mši svaté v kostele P. Marie Sněžné celkem 25. 778,70 Kč.

Vybraná částka téměř pokrývá náklady se sbírkou spojené.

Náklady celkem 64.816,-: doprava krabic z kostela PMS na nádraží: 2.440,-

doprava 2 vagónů z Prahy do Úpice: 1.827,-

nákup trvanlivých potravin se slevou: 10.549,-

mezinárodní doprava na ukrajinském území: 750 USD (30.000,-

Kč)

očekávaná faktura za dopravu z Úpice do Čopu: 20.000,- Kč

Peníze jsou uloženy na odděleném účtu Unie katolických žen, jehož číslo je 194 00 82 389/ 0800 u České spořitelny. Své příspěvky můžete zasílat i během roku, na faře u PMS budou k dispozici složenky.

Upřímně děkuji všem, kdo se na sbírce podíleli, a prosím i nadále o vaše modlitby.

Dr. M. Koronthályová

Upozornění! Již v loňském roce navštívil několik lidí z farnosti muž menší postavy, trochu delší vlasy, asi 30-40 roků, špinavý blond s mírnou pleší. Je velice výmluvný, ale argumenty, proč chce peníze, nejsou důvěryhodné. Spíše vypadá, že chodit po lidech a chtít peníze na cestu (kamsi) se mu stalo součástí života a možná i obživy či jen přilepšení. Tvrdí, že má adresu ze Sněžanky či od někoho od P. Marie Sněžné, ale to nemusí být pravda. Na Nový rok nás právě navštívil. Peníze od nás nedostal, ale něco k jídlu a čaj.

L. Jirsová

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

Třetí zastavení : Sestřička chudoba (ekologie a františkánská tradice)

Máme za sebou další české Vánoce. Tentokrát byly bohaté, po několika hubených letech se náš Ježíšek mohl pořádně rozšoupnout a pod rozsvícenými stromečky vyrostly k veliké radosti dětí kupy dárků. Je dobře, že na to máme, stejně jako je dobře, že všechno funguje, voda a teplo, rychlé a šikovní informace, spojení přes mobil...

Představte si, že by se dnes ve vážné debatě politiků a ekonomů objevil někdo, kdo by jednoduše řekl: „Ale vždyť vůbec nejde o to, abychom se měli stále líp, aby ekonomika rostla, zvedalo se HDP, životní úroveň stoupala. To je v životě spíš to nejméně důležité a jenom nám to brání poznat a přijmout jeho pravý smysl a tak být skutečně šťastní. Proč si myslíte, že je to to nejdůležitější?“ Vsadím se, že by se na něj jedna polovina debatujících podívala pohoršeně a druhá pobaveně.

Když se před dvěma tisíci lety objevil jistý Ježíš a řekl lidem – „Opusťte všechno, co máte, a následujte mě“, dívala se na něj také většina z nich jako na blázna. O dvanáct set let později se totéž stalo mladičkému Františkovi z Assisi. František neusiloval o nic jiného, než co nejdříve a bez výhrad následovat Pána Ježíše. Jeho cílem nebylo nic nemít, ani mu nešlo o to rozumět řeči zvířat, ptáků a ryb, dokonce netoužil ani mít stále úsměv na tváři. To všechno mu bylo přidáno k tomu, co již měl. Nebo spíš – čím byl.

My jsme zvyklí mít – peníze, klid, štěstí, přátele, zážitky. To je prostě způsob, jakým se vztahujeme ke světu. Nedovedeme si představit, že by

někdo opravdu mohl nemít nic, vůbec nic. Zní nám to tvrdě, nereálně, nezemsky. Chudobu si dovedeme představit nanejvýš jako paní, vznešenou, ale nepřístupnou a náročnou. František a jeho přátelé ji ale vnímali trochu jinak. Pro ně byla chudoba sestřička, blízká a milá. Byla to vlastně chudoba neuvědomovaná – jako ptáček, který zrána zpívá a celý se vydává do svého zpěvu, nic nemá – a ani o tom neví.

Na prvním místě je láska k Bohu a touha mu sloužit nerozděleným srdcem. Chudoba je průvodkyní této lásky, stejně jako svoboda. Dnes, kdy lidé pod tlakem reklamy propadají hromadění a ztrácejí se tak sami sobě i Bohu, je naším úkolem být svobodnými a radostnými chudými. Jenom tak najdeme cestu k Bohu i k přírodě, která na rozdíl od nás nechce mít stále víc, ale chce jenom být a tím spolu (je jedním velikým organismem) chválit toho, který ji stvořil.

Filip M. Oustrata

HISTORIE

Z dějin kostela a kláštera u Panny Marie Sněžné - Františkáni - I

Příchodem Františkánů - řádu Menších bratří-observantů začíná nové období dějin našeho kostela a kláštera. S Boží pomocí, přes řadu nepříznivých období, počínaje rokem 1611, přes dobu Josefa II. i komunistické pronásledování dosud trvá a věřme že vytrvá.

Řád sám vznikl r. 1517 jako přísnější větev původního řádu minoritů a do našich zemí přišel zásluhou sv. Jana Kapistrána. Původně byly české kláštery františkánů součástí rakouské provincie řádu, v r. 1467 ustavena samostatná česko-moravská provincie sv. Václava, která sídlí právě v klášteře u P.Marie Sněžné.

Pražský klášter nebyl sice prvním domem Minoritů observantů u nás, v samotné Praze pobývali Františkáni v letech 1461-1483 v býv. klášteře při dnes zrušeném kostele sv. Ambrože, nyní dům U Hybernů, řada starších klášterů byla založena již v 15. století mimo Prahu. Náš klášter byl založen v době citelného oživení katolického života v době Rudolfa II.

První jednání začala r. 1603, kostel a klášter byly pak františkánům odevzdány definitivně r. 1606, přes určité námitky karmelitánů, kteří posléze obdrželi jako náhradu kostel sv. Havla, při němž zbudovali nový klášter.

Obnova kláštera u P.Marie Sněžné byla významnou událostí v životě katolické Prahy. Základní kámen položil sám nejvyšší kancléř Zdeněk

Vojtěch Popel z Lobkovic v r. 1604, významným dobrodincem kláštera se stal Jan starší z Talmberka.

Františkáni se po svém příchodu ihned pustili do plnění svých úkolů, mezi než patřila jak činnost kazatelská, tak i jejich širší působení na poli disputací s jinověrci a jejich získávání pro katolickou církev. V tehdejší Praze to byla ovšem role nevděčná a události, které vyvrcholily mučednickou smrtí 14 bratří v roce 1611 jsou toho důkazem.

Velká péče byla ovšem od počátku věnována i obnově kostela a kláštera. Hlavní obnovitelské úsilí se soustředilo na kostel, jehož torso, chór kdysi tak velkoryse projektovaného kostela byl zaklenut dnešní klenbou. Ta, ačkoliv vysoká 33 m, zdaleka nedosahovala výše původní klenby gotické. Kostel byl uzavřen novou západní stěnou a dostal svou dnešní podobu, klášter sám jen upraven, zatímco jeho výraznější přestavba je dílem až pobělohorským.

Prvních 17 bratří přišlo do opraveného kláštera v roce 1607, avšak po masakru roku 1611 byl fakticky znovu osazen novými řeholníky. Samo předbělohorské období nebylo ani potom pro Františkány jednoduché, uklidnění a možnost skutečné obnovy kláštera nastala po roce 1620.

Byly opraveny a rozšířeny klášterní budovy, ve druhé pol. 17. století vznikly boční kaple v nádvoří v prostoru nedokončené lodi. Dokončena byla i **vnitřní výzdoba kostela**, pocházející zčásti ještě z doby Rudolfa II, zbudován oltář z nadání Jana z Talmberka, jehož znak lze spatřit nad hlavním oltářním obrazem. Svou dnešní tvářnost v zásadě dostala i klášterní zahrada.

K nejstarším částem výzdoby patří malby na klenbě s postavami františkánských světců a mariánským monogramem v presbytáři vč. monogramu Rudolfa II. Z doby po r. 1620 pocházejí postavy fratišk. světců na stěnách, připisované sochaři Arnoštu Heidelbergerovi, který se svou dílnou je autorem i rozměrného hlavního oltáře z roku 1649-51, nejvyššího oltáře v Praze. Z počátku 17. století je i mramorování stěn a přípor, stejně jako v 19. stol. zaniklé sgrafito na průčelí kostela. Portál kostela je z druhé pol. 17. stol.

V průčelí fary se zachovala část pozdně renes. úpravy s kamennými polosloupky, pojatá později do budovy fary.

V nádvoří před kostelem, tvořícím jakýsi ambit pak byla postavena samostatná kaple P. Marie Královny, zvaná Porcinculská, pohřební kaple Talberků (zbořena koncem 19. století). Celý kostel a klášter tak dostaly onu tvář, která se, až na stavbu fary od těch dob zásadně nezměnila.

EVANGELIZACE

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ FARNOSI

Srdečně zveme všechny členy naší farní rodiny – zvláště pak ty stále ještě váhající a ostýchavé –

K společnému setkání, které se uskuteční **v neděli – 28. ledna od 15.00 hodin** v prostorách farního klubu (pro ty, kteří doposud neví, připomínáme, že se jedná o prostory bývalé vinárny ve Františkánské zahradě).

Na tomto setkání se všichni budeme moci dozvědět, jak to vlastně s naší farností vypadá : jsme-li společenstvím, které je schopné reflektovat a vyzařovat Kristovo poselství radostné naděje, anebo stále jen nesmělymi krůčky hledáme cestu, jak takovéto společenství vytvořit.

Připomeneme si, co jsme již na této cestě vykonali a seznámíme se s plány na právě započatý rok. Také budeme mít dobrou příležitost lépe poznat jednotlivé členy stávající farní rady, či kandidáty té budoucí (připomínám, že volby do farní rady budou už v únoru!). Máme-li nějaké pochybnosti, můžeme se ptát, můžeme se svěřit, když nás něco ve farnosti trápí, můžeme také nabídnout své nápady, co a jak zlepšit, zkrátka můžeme všechno, ale jen to, co je milé našemu Pánubohu.

Vaše Sněženka farní

P.S.

Rodinnou atmosféru jistě pomůže vylepšit, když s sebou přinesete nějaký – i malý – vzorek vašeho kulinářského umění.

Do třetího milénia

Jací jsme po dvou tisících let křesťanství, jaký je svět, který jsme pomáhali vytvořit?

Navzdory času zůstal člověk člověkem se všemi ctnostmi i nectnostmi, se svou schopností přijímat dobré i zlé, se svou vírou i se svým pokušením, se svým *ano* i *ne*. Naše srdce, stvořená v lásce a k lásce, jsou stále tak často nakloněna k hněvu, zahleděna do sebe, do svého sobectví. A okolní svět jakoby nám dával za pravdu, jakoby nás ujišťoval, že to je ta správná cesta ke svobodě člověka, hrdého pána svých vlastních dějin.

A přece neznatelně, jako rakovinné buňky v sobě shromažďujeme nánosy hněvu a nelásky, která se jako kal pomalu usazuje a zanáší naše srdce. A i když se nám zdá, že se nám daří tento každodenní nános smýt a s čistou myslí i srdcem vstoupit do nového dne, jsme stále v nebezpečí, že

cosi v nás zůstalo a že jednou možná zjistíme, pokud budeme schopni si to uvědomit, že nás toto zlo zcela zahltilo.

Odpouštějte....ano, je vždy znovu a znovu si opakovat Kristova slova, je nutno vždy zapomínat křivdy. Neboť horší, než zlo, které k nám přichází je to, které vychází z nás samých, zlo, které často pošetile považujeme za dobro, nespravedlnost, kterou často považujeme za pravdu a právo. Není odtud daleko ke zcela falešnému obrazu světa, v němž stojím já, jediný spravedlivý proti celému, nespravedlivému a nepřátelskému světu.

Horské kázání dává odpověď na toto pokušení člověka, ukazuje, jak vyváznout z této nastražené pasti, do níž nás vtahuje naše lidská slabost, naše sebeláska a pýcha, ale především naše malá víra, naše malověrnost. Horské kázání je odpovědí na to, jak bychom měli uspořádat, jak naplňovat naše lidské vztahy, aby byly obrazem Toho, k jehož jménu se dovoláváme.

V lidském soužití nejde, nebo by spíše nemělo jít o to, zda v tom či onom případě máme či nemáme "pravdu" - pravdu, která je tak relativní a proměnlivá, jako my sami - jde o to, aby se tato pravda nestala onou zdí, kterou mezi sebou postavíme, aby nás nerozdělovala a nestavěla jedny proti druhým. Taková pravda nás nejen že neosvobodí, ale zaslepí náš zrak a otupí naše srdce - taková pravda totiž není pravdou.

Vyhovět Kristovým požadavkům není snadné. Učí nás odpouštět, učí nás milovat své nepřátele, učí nás radovat se z našeho utrpení - vše, co je člověku dnešní doby tak cizí, tak radikálně odlišné od světa, který jsme si vytvořili. A přesto je to jedná cesta, třeba dlouhá a složitá, ale vznešená, která nám umožňuje vykročit z omezenosti a spoutanosti našeho lidství a přibližuje nás setkání s Tím, který nás očekává na jejím konci.

Je to úkol velký právě v tom, že znamená nikoliv vykonat čas od času hrdinský skutek sebezprekonání, ale uskutečňovat každodenně tisíce drobných, zdánlivě nenápadných a nedůležitých krůčků, vyžadujících nejen vytrvalost a hrdinství, ale především trpělivost a pokoru, o nepohodlí, které nám mohou přinášet ani nemluvě. Nesmíme ovšem očekávat chválu či odměnu, které se zpravidla stejně nedočkáme.

Čeho se ovšem dočkáme, to je široký obzor duchovní svobody a radosti, jejíž jedinou hranicí je velikost a moudrost Boží. Je to cesta, vedoucí k postupnému odkrývání prvků Božího království v tomto světě, k tomu, abychom pocítili doteky lásky a radostně objevovali pramínky souznění a milosrdenství v životě svém i svých bratří a sester.

Pravý smysl a duch horského kázání nám odhaluje sv. Pavel ve své Velepísni lásky. Všechen smysl a cíl toho, co jsme dříve slyšeli a připadalo nám obtížné splnit, je tu odhaleno ve své nejhlubší podstatě. Zároveň zde

nacházíme zdroj naší síly, nacházíme zde pramen naší jistoty, naději, že se nám k tomuto cíli podaří dojít: Víru, Naději, a hlavně tu největší z nich - Lásku. Lásku, která činí věci dříve nepochopitelné jasnými a samozřejmými, dává radostný smysl naší pokoře a trpělivosti, učí nás neskládat naději tam, kde ji není - je samotným principem Boha, navěky potvrzená Kristovým příchodem i utrpením, trvale nám nabídnutá v darech Ducha svatého.

Je to pohled víry, který dává smysl životu, v jehož světle přestává tento svět být bitevním polem a stává se místem, v němž, přes jeho nedokonalost, je jediným tvůrčím principem Lásky Toho, který ho stvořil a který ho miluje. Ta je pramenem naší křesťanské naděje a je i zdrojem naší síly a odvahy k tomu, abychom dokázali rozeznávat dobré a zlé, abychom uměli pomoci tam, kde je potřeba našeho hlasu, abychom sebe sama i své okolí proměňovali k Jeho obrazu.

Svět je a bude takový, jací jsme my sami. Jeho i naše naděje je v tom, jak dokážeme šířit radost a naději, jak dokážeme objevovat a posilovat prvky Božího království v něm.

Tato naděje budiž i naším přáním, naším předsevzetím do nového tisíciletí. JJO

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:45 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,

18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

čtvrtek: 17:00 mše sv. (nejen) pro mládež v kapli P. M. Pasovské

19:00 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Leden 2001

4. 1.	Čt	19:19	Zpíváme koledy (návčik na So a Ne)	klub
5. - 7. 1.	2001		Tříkrálová sbírka („Pomozme lidem v nouzi“)	
6. 1.	So		Slavnost Tří králů	
		14:00	Plavání v YMCA	
7. 1.	Ne		Slavnost Křtu Páně (konec doby vánoční)	
8. 1.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	klub
9. 1.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
10. 1.	St	15:00	Přednáška s diaprozitivy: Paříž – Dr. J. Hoppe	klub
15. 1.	Po	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
		19:19	Zpívání při kytaře	klub

16. 1.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	klub
17. 1.	St	19:19	Beseda (nejen) pro mladé: Trpělivost (bratr Bernard, OFM)	klub
20. 1.	So	14:00	Beseda: „Vstupujeme do třetího tisíciletí“ P. Benedikt OFM, Daniel Kroupa (senátor), moderuje: M. Pergler	klub
22. 1.	Po	19:00	Setkávání nad Písmem	klub
18. -25. 1.			Týden modliteb za jednotu křesťanů	
23. 1.	Út	18:00	Ekumenická bohoslužba	kostel
		19:00	Beseda o ekumenismu (následuje po bohoslužbě)	klub
28. 1.	Ne	15:00	Předvolební setkání farnosti – zhodnocení-plán	klub
31. 1.	St	19:19	Přednáška s diapositivy: Jižní Maďarsko a západní Rumunsko – ing. J. Stěnička	klub
2. 2.	Pá		Svátek Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)	
4. 2.	Ne	9-12:00	Předvolební dopoledne – Sněženska s přílohou	
6. 2.	Út	17:00	Setkání farností a farní rady	klub

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněženy jsou 3,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad., Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.:22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13

Uzávěrka příštího čísla Sněženy je 22. ledna 2001. Své příspěvky na disketě nebo psané odevzdejte na faře nebo zašlete na kontaktní adresu. Děkujeme. *red.*